

Edebiyat Defteri

Ahmet Üveys -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
21 Aralık 2023 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

ACI TATLI ANILAR ...

Her sabah erkenden uyanıp TRT4 kanalının karşısına geçerdim, sabahın o ilk ışıklarını tek odalı evimizin penceresinden içeri süzülürken, sessizlik kuş cıvıltıları ve İstiklal Marşı ile bozulurdu, bu vesile ile de ilk ezberlediğim şey o oldu :

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak
O benimdir, o benim milletimindir ancak
Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilal
Kahraman ırkıma bir gül Ne bu şiddet bu celal
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helal
Hakkıdır, hakk'a tapan, milletimin istiklal

Köyümüze 2 KM uzaklık'ta Emperyalist güçler tarafından çizilen sunii bir çizgi yüzünden, ilerde çekeceğimiz sancılı yıllar'dan habersiz, annem ocak'ta çay ve çörek hazırlarken bizlerde sınırın diğer tarafındaki çocuklar gibi televizyon'nun karşısına kurulup Susam Sokağını izlerdik, kader daha şimdiden üzerimize büyük bir çizgi çekmişti ... Hiç unutmam öğretmen olan amcam Arapça anlamadığımız için dersleri Türkçe'ye tercüme ederdi, lise olduğu için daha sonra şehire (Halep'e) göç etmek zorunda kaldık, yolda Esad zulmüne karşı çıkıp asker'den kaçan küçük kardeşim Muhammed ilerde o katilin tutsağı olacağından habersiz, heykelini gördüğünde şöyle demişti : " Abi bak Atatürk'ün heykeli ! " , çocuktaki tabii anlatması zordu, sustum yutkundum, sadece içimin cız ettiğini hatırlıyorum .

Gençlik dönemi zar zor söküp öğrendiğim Arapça ile çok şükür liseyi bitirdim, peki ya bitmeyen Türkiye aşkı, çocukken abim'den görüp desteklediğim Beşiktaş sevdası, 2000 yılında GS'nin UEFA kupasını kaldırdığında evimizin balkonun'dan gururla çaldığım ıslıklar, o gaddar rejimin yakıp yıktığı evlerin duvarlarında yankılanıyordur hala, lise ve üniversite döneminde ders programlarını değiştirip izlediğim A Milli takım maçlarındaki kimi zaman başarı ile gelen sevinç, kimi zaman da yenilgi ile gelen tarifsiz üzüntülerde ayrı bir konu .

Ve Üniversite yılları ... :

baskıcı, zalim, istihbarat , ve etrafındaki ağzından laf alıp rapor halinde rejime sunmak için bekleyen yalaka ve casusların arasında öğrenim görmek zordu tabii ki, ama Türk olduğumuz için her zaman başımız dik ve gururluyduk, Batılıların yazdığı hikayelerle büyüyen Araplara karşı Osmanlılar'a her ne pahasına olursa olsun laf söyletmedik, her yerde savunduk.

O dönem'de sayın başbakanımıza duyduğum hayranlığı, ikibin'li yıllarda Ece Erkenin sunduğu sabah programında, kendisi hapiste iken okuduğu şiirle başlayan, sevgiyi ve saygıyı yıllar eskitememiş aksine büyüdükçe büyümüştü, Halep kalesine ailesi ile birlikte geldiklerinde dersleri askıya alıp Kale'ye gittiğimde, onu karşımda görünce : " Başbakanım ..! " dediğimi hatırlıyorum, kendisi nasıl duydu ise onca kalabalık ve uzaklık'tan , dönüp tebessüm ederek bana el salladı, bende yanına giderek : " Hoşgeldiniz Başbakanım ! " dedim ve tokalaştık, yanında duran sözde Suriye başbakanının varlığından haberim, arkadaşlarımla tebessümlü konuşmasından sonra oldu ...

Kaderin bir cilvesi işte, o 2 KM uzaklık'taki çizgi gün geldi bizi Türkiye'ye savurdu, içimizdeki o anlamsız sızının neden kaynaklandığını anlıyorduk, sırf TC vatandaşı olmadığımız için, öz Yurdun'da ana Vatanı bildiği topraklar'da, " Yabancı " muamelesi görmek, bu acıyı anlatmaya kelimeler yetmez, başvuru yaptığımız bazı işlerde, işe alınmamaktan ziyade " Yabancı " muamelesi görmek yaralıyordu bizi, ama ben yürekte inanıyorum, gelecek bizimle, hep özlemini kurduğumuz o günler gelecek, haince çizilen bir çizgi yüzünden ayrılan gönüller tekrar, tel örgüler arkasından değil de, mayınlar teller olmadan tekrar hasretle , gönül gönüle kucaklaşacak.

Rabbim Türkiyemizi, sayın Başbakanımızı, hükümetimizi, milletimizi, ve Suriye'deki masum yurttaşlarımızı, yapılan çirkin oyunlar karşısında korusun ...